

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 21 ΟΚΤ. 1993

Αριθ. Γνωμ. 7

Προς

την Κλειστή Κεντρική Φυλακή Γυναικών Κορυδαλλού

Επί του δια του υπ' αριθ. πρωτ. 8635/10.9.1993 εγγράφου σας τεθέντος ερωτήματος ως προς τον χρόνο πραγματικής έκτισης ποινής που απαιτείται για να είναι δυνατή η χορήγηση, τακτικής άδειας εξόδου σε κρατούμενους που έχουν καταδικασθεί σε ποινές δισ ισοβίων και άλλων προσκαίρων καθείρξεων, έχομεν την τιμήν να σας γνωρίσομε, σύμφωνα προς το άρθρο 25 παρ.2 του Ν.1756/1988, ότι η επί του ερωτήματος αυτού γνώμη μας είναι η ακόλουθη:

Κατά το άρθρο 53 του Ν.1851/1989 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του Ν.2145/1993 "Οι τακτικές άδειες χορηγούνται εφόσον α) ο κατάδικος έχει εκτίσει το ένα πέμπτο της ποινής του χωρίς ευεργετικό υπολογισμό των ημερών εργασίας και η κράτηση έχει διαρκέσει τουλάχιστον τρεις μήνες. Σε περίπτωση καταδίκης σε ισόβια κάθειρξη, η κράτηση πρέπει να έχει διαρκέσει τουλάχιστον δέκα έτη και εφόσον πρόκειται για ισόβια κάθειρξη λόγω μετατροπής από μη εκτελεσθείσα θανατική ποινή κατά το άρθρο 96 παρ.1 του παρόντος Κώδικα, τουλάχιστον δέκα πέντε έτη. Σε περίπτωση ποινικού σωφρονισμού, ο έφηβος ή μετεφηβικής ηλικίας κατάδικος πρέπει να έχει εκτίσει το ήμισυ τουλάχιστον του ορισθέντος κατώτατου ορίου. Αν στον κατάδικο έχουν επιβληθεί περισσότερες ποινές κατά της ελευθερίας και δεν έχει γίνει προσμέτρησης τους σε μιά συνολική ποινή κατά το άρθρο 94 του ΠΚ., για τον υπολογισμό της εκτιθείσας ποινής κατά την έννοια της παρού-

σας διατάξεως λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των επί μέρους ποινών".

Από τη διάταξη αυτή σαφώς προκύπτει ότι αν στον κτάδικο έχουν επιβληθεί περισσότερες ποινές κατά της ελευθερίας, για τον υπολογισμό της εκτιθείσας ποινής λαμβάνεται, υπόψη η καθορισθείσα συνολική ποινή κατά το άρθρο 94 ΠΚ. και αν δεν έχει γίνει καθορισμός συνολικής ποινής λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των επί μέρους ποινών. Καθορισμός όμως συνολικής ποινής, κατά το άρθρο 94 ΠΚ., επιτρέπεται μόνον μεταξύ

..... λυθησών ποινών (πρόσκλησης κή-

θειρξη, φυλάκιση κράτηση) και δεν προβλέπεται στις περιπτώσεις που συντρέχουν πολλές θανατικές ποινές ή πολλές ισόβιες καθείρξεις ή μία των ποινών αυτών μετά άλλων ποινών (Α.Π.116/1955 Ποιν.Χρ. Ε6295, Μπουροπούλου Ερμ.Π.Κ. Τομ.Α σελ.245) για τις οποίες εφαρμόζεται η αρχή της αριθμητικής σωρεύσεως των ποινών.

Βεβαίως, είναι προφανές, ότι η αθροιστική εκτέλεση των συντρεχουσών αυτών ποινών (ισοβίων καθείρξεων κλπ.) είναι

ρήγηση της αδείας λαμβάνεται υπόψη το είδος και η βαρύτητα της πράξης που έχει τελέσει ο κατάδικος έπαυσε να ισχύει, μετά την αντικατάσταση του εν λόγω άρθρου με το άρθρο 2 του Ν. 2145/1993.

Επομένως, για να είναι δυνατή, βάσει της ως άνω διατάξεως του άρθρου 53 του Ν.1851/1989 η χορήγηση τακτικής άδειας εξόδου σε κρατούμενο που έχει καταδικασθεί δύο φορές σε ισόβια κάθειρξη και επί πλέον σε πρόσκαιρη κάθειρξη, πρέπει η κράτηση αυτού να έχει διαρκέσει τουλάχιστον δέκα έτη.-

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Γεώργιος Λαμπίρης